

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul al Procuraturii de Circumscripție UTA Găgăuzia, Fedora Gheorghieva, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ZADÎR Mihail XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.04.2018– 25.03.2020;

Instanța de apel: 11.06.2020 – 18.12.2020;

Instanța de recurs: 15.02.2021 – 31.03.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova, din 25 martie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală cu respectarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) și 81 alin. (3) Cod penal, Zadîr Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 27, 171 alin. (2) lit. c) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare;

- art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Zadîr Mihail pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei lui Zadîr Mihail i s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani și nu va fi executată, dacă

condamnatul în perioada de probațiune nu va comite noi infracțiuni și prin purtare exemplară și muncă cinstită va îndreptați încrederea acordată.

S-a aplicat în privința lui Zadîr Mihail măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi localitatea, cu menținerea acesteia până la definitivarea sentinței.

S-a respins solicitarea procurorului cu privire la soluționarea chestiunii cu privire la corpurile delictive, ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Zadîr Mihail în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în legătură cu extrădarea în sumă de 20.082,40 lei.

În rest, în partea ce ține încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză, solicitarea procurorului a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Zadîr Mihail la data de 17.06.2016, în jurul orelor 02.00, împreună și în urma unei înțelegeri prealabile cu XXXXX (ultimii fiind condamnați prin sentință definitivă și irevocabilă), urmărind scopul de a întreține relații sexuale cu XXXXX, au invitat-o pe aceasta în domiciliul amplasat pe XXXXX, în perioada de timp de la orele 02.00 - 07.30, aflându-se în domiciliul sus-menționat, folosindu-se de faptul că proprietarul domiciliului nu este, au intrat în casa dată prin geam, în scopul de a obține acordul de la XXXXX de a întreține relații sexuale, au consumat împreună băuturi alcoolice pentru a o aduce în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, în urma consumului de alcool, Zadîr Mihail împreună cu XXXXX i-au propus lui XXXXX să întrețină cu ei relații sexuale, la ce XXXXX a refuzat, astfel persoanele indicate, acționând în urma unei înțelegeri prealabile, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cu scopul de a o viola și priva de libertate pe XXXXX, au aplicat în privința ei violență psihică și fizică, anume, au amenințat-o cu răfuială fizică, de asemenea agresând-o fizic, rupându-i părul din cap, au dezbrăcat-o forțat, i-au rupt lenjeria intimă și au lovit-o pe diferite părți ale corpului, victima opunând rezistență fizică acestora, astfel acțiunile nu și le-au dus până la capăt, în rezultatul cărui fapt victimei i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 223 din 17.06.2016, leziuni corporale neînsemnate sub formă de echimoze pe membrele superioare și inferioare, pe partea stângă a corpului și în regiunea lombară stângă, excoriații pe gât din partea dreaptă, precum și suferințe psihice.

XXXXX, opunând rezistență și refuzând să întrețină cu ei raport sexual, Zadîr Mihail împreună cu XXXXX cu scopul de a obține acordul acesteia, au reținut-o contrar voinței în domiciliul până la orele 07.00 dimineața, însă XXXXX a refuzat să întrețină cu ei raport sexual, astfel nu au putut să-și ducă intenția până la capăt, după care i-au permis părții vătămate să plece acasă, totodată amenințând-o cu răfuială fizică în cazul care va anunța poliția.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței pe motiv că pedeapsa aplicată

inculpatului este prea blândă, solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zadîr Mihail să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunilor și prin prisma art. 70 alin. (3¹), art. 81 alin. (3) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie numite următoarele pedepse echitabile:

- pe art.166 alin. (2) lit. d) Cod penal - închisoare pe termen de 3 ani;
- art. 27, 171 alin. (2) lit. c) Cod penal - închisoare pe termen de 5 ani.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de a-i stabili definitiv pedeapsa cu închisoare pe termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii apelantul a indicat că, ceilalți trei complici/coautori a lui Zadîr Mihail își ispășesc pedeapsa cu închisoarea stabilită prin decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 09.10.2018, hotărâre irevocabilă de care prima instanță nu a ținut cont.

Apelantul menționează că, nu a fost luat în considerație nici faptul că infracțiunile incriminate lui Mihail Zadîr au atentat la drepturile fundamentale ale victimei, garantate de art. 8 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 04.11.1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298/-XIII din 24.07.1997, și prin art.28 din Constituția RM, crimele în cauză făcând parte din categorie celor contra libertății persoanei și privind viața sexuală a acesteia.

Deși, inculpatul a solicitat prin cererea scrisă examinarea cauzei penale vizate în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, este o persoană predispusă să comită alte fapte ilicite (ținând cont și de faptul că după săvârșirea crimelor a părăsit teritoriul RM, fiind anunțat în căutare, reținut și extrădat), din care motiv el trebuie izolat de societate în condițiile legii pe un anumit termen atât în vederea reeducării sale, cât și în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunilor prevăzute de art.27, 171 alin. (2) lit. c) și 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, argumente pe care instanța de apel le-a acceptat și pentru a evita repetări inutile le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van*

de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, s-a reținut că în acord cu art.16 Cod penal, infracțiunile în cauză se atribuie la categoria celor grave. Drept circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 Cod penal, instanța de judecată just a stabilit căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite, lipsa antecedentelor penale și săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani.

Totodată, au fost constatate ca neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat în apelul depus despre faptul că inculpatul este o persoană predispusă să comită infracțiuni, (ținând cont de faptul că după săvârșirea crimelor a părăsit teritoriul RM, fiind anunțat în căutare, reținut și extrădat), din care motiv el trebuie izolat de societate în condițiile legii pe un anumit termen, însă instanța de fond a luat în considerație datele despre personalitatea inculpatului.

Instanța a luat în considerație mandatul de arestare adoptat în baza încheierii Judecătorei Cimișlia, sediul Basarabeasca din 25 ianuarie 2017, în privința lui Zadîr Mihail pe un termen de 30 zile a fost executat pe teritoriul Federației Ruse, fiind admisă extrădarea lui Zadîr Mihail în Republica Moldova pentru a fi tras la răspundere penală prin ordonanța adjunctului Procurorului General al Federației Ruse din 21 iulie 2017 (Vol. 2, f.d. 26-27). Prin actul de predare-primire nr.AE 422 din 19 octombrie 2017, se confirmă că Zadîr Mihail a fost predat reprezentantului Inspectoratului de poliție Basarabeasca, (Vol.2,f.d.34).

Totodată, prin decizia Curții de Apel Cahul din 09 noiembrie 2017, a fost casată integral încheierea Judecătorei Cimișlia sediul Basarabeasca din 25 ianuarie 2017 și s-a dispus eliberarea lui Zadîr Mihail din stare de arest preventiv din sala de judecată. Respectiv, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că inculpatul a părăsit teritoriul RM după săvârșirea crimelor cu scopul comiterii altor fapte ilicite și eschivării de la răspundere penală.

În același context, de către instanța de fond, corect s-a ținut cont de art. 70 alin. (3¹) Cod penal, și anume s-a redus maximul pedepsei sub formă de închisoare cu o treime pe motiv că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul avea vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 75-77 Cod penal, ținând cont de pericolul social al crimei comise de Zadîr Mihail, de gravitatea infracțiunilor care se califică ca grave și a aplicat suspendarea executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal, concluzionând că pedeapsa este una legală

și întemeiată, referindu-se la art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 81 alin. (3) Cod penal, art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Prin soluția adoptată de către prima instanță, instanța de apel a conchis că se va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pedeapsa aplicată va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

Aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului sub formă de închisoare reală, după cum solicită acuzatorul de stat, poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege a inculpatului, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10, 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa pe:

- art. 27, 171 alin. (2) lit. c) Cod penal – 5 ani închisoare;

- art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal – 3 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal de a-i stabili pedeapsa definitivă - închisoare pe termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Iar restul sentinței de a se menține fără modificări.

În motivare recurentul a indicat că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

În speță consideră că, instanța nu a luat în considerație faptul că infracțiunile incriminate lui Zadîr Mihail au atentat la drepturile fundamentale ale victimei, garantate prin art. 8 alin. (1) Contravenția pentru apărarea dreptului omului și a libertății fundamentale. Pedeapsa stabilită este prea blândă și nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale pentru prevenirea săvârșirii unor infracțiuni noi și similare, atât de inculpați cât și de alte persoane, precum și la corectarea și reeducarea inculpaților.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în care se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul cererii, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) din Codul de procedură penală,

menționând că prin sentință inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la fapta comisă de acesta, iar instanța de apel nu a intervenit în acest sens în hotărârea contestată de acuzatorul de stat, de aceea, la caz, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, mai concret i-a fost aplicat inculpatului art. 90 Cod penal.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal constată că, analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct.12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare, or, autorul recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea blândă.

Astfel, Colegiul nu se v-a expune asupra încadrării juridice a acțiunilor incriminate inculpatului, ci doar la corectitudinea instanțelor vis-a-vis de individualizarea pedepsei.

Drept urmare, se relevă că instanța de apel a consemnat în partea descriptivă a deciziei adoptate despre faptul că în privința inculpatului poate fi atins scopul pedepsei penale, aplicându-i acestuia prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 90 Cod penal și învederând lipsa circumstanțelor agravante, dar a ținut cont și de personalitatea inculpatului, acțiunile acestuia în vederea comiterii infracțiunii cât și urmările prejudiciabile ale faptei comise, de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor grave, reținând drept circumstanței atenuante căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite, lipsa antecedentelor penale și săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani.

O pedeapsă non-privativă de libertate este echitabilă la caz, va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

La individualizarea pedepsei penale în speță, instanțele au pus accentul pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare

a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

În speță, corect au fost aplicate prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, prin care s-a redus maximul pedepselor sub formă de închisoare cu o treime din motiv că la momentul săvârșirii infracțiunilor inculpatul avea vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani, cât și prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de recurs notează că, cerința de casare presupune că s-a încălcat legea penală sau cea procesual-penală la aplicarea pedepsei și la stabilirea limitelor acesteia, dar procurorul pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea stabilirii unei pedepse cu închisoare fără suspendarea condiționată a executării acesteia în privința inculpatului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul de funcționare a acestei căi de atac.

Totuși, instanța de apel s-a expus deja asupra aplicării pedepsei reale față de inculpat, s-au dezbătut prin mai multe argumente criticele ce vizau pedeapsa, circumstanțele ce au influențat asupra operațiunii de individualizare a acesteia, totodată decizia cuprinde și temeiurile de aplicare față de inculpat a prevederilor din art. 90 Cod penal. Criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că motivarea pe care instanța de apel a formulat-o o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37) a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, a indicat că art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale, fapt ce determină inutilitatea expunerii lor repetate în prezenta decizie.

Având ca reper considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea acestui dosar în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul al Procuraturii de Circumscripție UTA Găgăuzia, Fedora Gheorghieva, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **ZADÎR Mihail XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 aprilie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion